

عنوان مقاله:

بررسی میزان آلودگی زیستی خرچنگ شناگرآبی درخلیج فارس به فلزات سنگین

محل انتشار:

دومین همایش ملی حفاظت و برنامه ریزی محیط زیست (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

عبدالعزیز نیانی - دانشگاه آزاد اسلامی بوشهر

محمد ساکی انتظامی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی و مقایسه میزان تجمع سه فلزسنگین سرب نیکل و کادمیم دربافت های بدن خرچنگ شناگرآبی *Portunus pelagicus* درابه های خلیج فارس نمونه برداری ازخرچنگ مذکور درفصل تابستان 1390 دردوایستگاه بندرعباس وجزیره کیش صورت پذیرفت بعداززیست سنجی نمونه ها ازلحاظ بافت عضله وهیپوپانکراس نمونه ها جداسازی و هضم به روش مارکوویو انجام شد وبااستفاده ازدستگاه جذب اتمی کوره گرافیکی میزان غلظت فلزات سنگین فوق دربافت ها اندازه گیری گردید دوبااستفاده ازدستگاه جذب اتمی کوره گرافیکی میزان غلظت فلزات سنگین فوق دربافت ها اندازه گیری گردید براساس نتایج بدست آمده روند تجمع فلزات سنگین درعضله و هیپاتوپانکراس بندرعباس بصورت کادمیم <سرب> نیکل و درعضله و هیپاتوپانکراس جزیره کیش بصورت کادمیم <نیکل >سرب مشخص گردید طبق نتایج ازمونهای اماری هیچ همبستگی بین فلزات وجود ندارد بین میزان سرب درعضله و هیپاتوپانکراس همبستگی بالا مثبت و معنی داری وجود دارد ($r = 0.77$ ، $p > 0$) بین میزان نیکل درعضله و هیپاتوپانکراس همبستگی وجود ندارد ($p > 0.08$ ، $r = 0.06$) بین میزان کادمیم درعضله و هیپاتوپانکراس همبستگی پایین منفی وغیرمعنی داری وجود دارد ($p > 0.03$ ، $r = -0.11$) براساس غلظت های بدست آمده و انالیزهای انجام شده مشخص شد که براساس استاندارد WHO مقدارفلزات سنگین پایین تر ازحداستاندارد بود

کلمات کلیدی:

خلیج فارس، خرچنگ شناگرآبی، *Portunus pelagicus*، فلزات سنگین، هیپاتوپانکراس، عضله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/232838>

